

Sygn. akt VII Ka 452/21

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 czerwca 2021 r.

Sąd Okręgowy w Olsztynie w VII Wydziale Karnym Odwoławczym

w składzie:

Przewodniczący: SSO Dariusz Firkowski

Protokolant: st. sekr. sąd. Marzena Wach

przy udziale prokuratora Prokuratury Okręgowej w Olsztynie Anety Maślany-Golańskiej

po rozpoznaniu w dniu 15 czerwca 2021 r.

sprawy: **A. S. (1)** ur. (...) w L., syna A. i H. z domu B.

oskarżonego z art. 209§1 i 1a kk

na skutek apelacji wniesionej przez prokuratora i pełnomocnika oskarżycieli posiłkowych M. S. i A. S. (2)

od wyroku Sądu Rejonowego wL.II Wydziału Karnego z dnia 19 marca 2021 r., sygn. akt(...)

I zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że ustala, iż oskarżony A. S. (1) w okresie od dnia 16 grudnia 2018 roku do dnia 7 lipca 2020 r. w B. oraz w L., woj. (...), uchylał się od wykonania obowiązku alimentacyjnego określonego co do wysokości wyrokiem Sądu Rejonowego wB.z dnia 8 września 2003 roku w sprawie o sygn. akt (...), alimentów zasądzonych w kwocie po 350 zł miesięcznie na małoletnią A. S. (2) płatnych do rąk przedstawiciela ustawowego matki M. S. ostatni raz podwyższonych do kwoty 650 zł wyrokiem Sądu Okręgowego w O. z dnia 24 stycznia 2019 r. w sprawie o sygn. akt (...)na A. S. (2), gdzie łączna wysokość powstałych wskutek tego zaległości stanowi równowartość co najmniej 3 świadczeń okresowych, przez co naraził uprawnioną na niemożność zaspokojenia podstawowych potrzeb życiowych, czym działał na szkodę A. S. (2) tj. czynu z art. 209 § 1 i 1a kk i na podstawie art.66§1 kk i art.67§1i3 kk postępowanie co do oskarżonego A. S. (1) warunkowo umarza na okres 2 (dwóch) lat tytułem próby, zobowiązuje go w tym czasie do wykonywania ciężącego na nim obowiązku łożenia alimentów na rzecz A. S. (2) oraz orzeka od oskarżonego na rzecz A. S. (2) nawiązkę w kwocie 650 (sześćset pięćdziesiąt) zł,

II zwalnia oskarżonego od kosztów sądowych w sprawie.

FORMULARZ UZASADNIENIA WYROKU SĄDU ODWOŁAWCZEGO (UK 2)

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	VII Ka 452/21
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	2	

1. CZĘŚĆ WSTĘPNA**1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji**

Wyrok Sądu Rejonowego w L.z dnia 19 marca 2021 r. w sprawie(...)

1.2. Podmiot wnoszący apelację

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

oskarżyciel posiłkowy: M. i A. S. (2)

oskarżyciel prywatny

obrońca

oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

inny

1.3. Granice zaskarżenia**1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia**

na korzyść

na niekorzyść

w całości

w części

#

co do winy

#

co do kary

#

co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia

1.3.2. Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

1.4. Wnioski

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------

2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

2.1. Ustalenie faktów

2.1.1. Fakty uznane za udowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
1		A. S.	Dotychczasowa niekaralność	Informacja KRK	k. 528
2.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	

2.2. Ocena dowodów

2.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów		
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu
1	Informacja KRK	Dokument pochodzący od podmiotu uprawnionego do jego wydania.

		Żadna ze stron nie kwestionowała tego dokumentu
--	--	---

<p>2.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</p>		
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwiąże o powodach nieuwzględnienia dowodu

<p>3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków</p>		
Lp.	Zarzut	
1	<p>(apelacja prokuratora)</p> <p>błądu w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia mający wpływ na jego treść polegający na błędnym przyjęciu, że A. S. (1) nie dopuścił się zarzuczonego mu przestępstwa, pomimo iż kompleksowa ocena zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, a w szczególności zeznań świadków oraz analiza zebranej dokumentacji, oparta na wskazaniach wiedzy i doświadczenia życiowego prowadzi do wniosku, że wymieniony popełnił zarzuczone mu aktem oskarżenia przestępstwo na szkodę A. S. (2).</p> <p>(apelacja pełnomocnika oskarżycielki posiłkowej)</p> <p>1) błędnego przyjęcia, że oskarżony A. S. (1) nie wyczerpał swoim działaniem dyspozycji art. 209 § 1</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadne zarzuty w zakresie dotyczącej pokrzywdzonej A. S.</p> <p># niezasadny</p>

	<p>i 1a k.k. (obraza przepisu prawa materialnego),</p> <p>2) błędu w ustaleniach faktycznych, który miał wpływ na treść zapadłego orzeczenia, a polegający na przyjęciu, że oskarżony swoim czynem w okresie od dnia 1 stycznia 2018 r. do dnia 7 lipca 2020 r. w B. oraz w L., woj. (...), nie uchylał się od wykonania obowiązku alimentacyjnego określonego co do wysokości wyrokiem Sądu Rejonowego w B.z dnia 8 września 2003 roku w sprawie o sygn .. akt (...), alimentów zasądzonych w kwocie po 350 zł miesięcznie na małoletnią A. S. (2) płatnych do rąk przedstawiciela ustawowego matki M. S. oraz w kwocie po 200 zł miesięcznie na rzecz M. S., ostatni raz podwyższonych do kwoty 650 zł wyrokiem Sądu Okręgowego w O. z dnia 24 stycznia 2019 roku w sprawie o sygn. akt (...)na A. S. (2), gdzie łączna wysokość powstałych wskutek tego zaległości stanowi równowartość co najmniej 3 świadczeń okresowych, przez co naraził osoby uprawnione na niemożność zaspokojenia podstawowych potrzeb życiowych, czym działał na szkodę A. S. (2) i M. S., gdy tymczasem dopuścił się on przestępstwa nie alimentacji określonego w art. 209 § 1 i la k.k.</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>		
<p>Apelacja prokuratora w zakresie podniesionych zarzutów była zasadna.</p> <p>Natomiast zarzuty podniesione w apelacji pełnomocnika oskarżycieli posiłkowej zasługiwały na uwzględnienie częściowo tj. co do</p>		

pokrzywdzonej córki oskarżonego. Jednocześnie uznać należy, że możliwe w sprawie było wydanie wyroku reformatoryjnego bez konieczności uchylecia orzeczenia i przekazywania sprawy do ponownego rozpoznania.

Na wstępie wskazać należy, że Sąd Rejonowy prawidłowo rozstrzygnął odnośnie pokrzywdzonej M. S.. Z takim też rozstrzygnięciem zgodził się prokurator, który nie wywiódł w tej części apelacji. Zauważyć należy, że z dniem 6 marca 2019 roku, to jest w dniu uprawomocnienia się wyroku rozwodowego Sądu Okręgowego w O. wydanego w sprawie o sygn. akt: (...)(...)ustał wobec tej pokrzywdzonej z mocy prawa obowiązek alimentacyjny obciążający oskarżonego. Na uwadze należało mieć także i to, że nieprawomocne orzeczenie o rozwodzie zapadło już w dniu 24 stycznia 2019 r. a wobec treści aktu oskarżenia oraz wskazanego w nim okresu niealimentacji odnośnie wskazanej pokrzywdzonej i faktycznych kwot wpłacanych także i na jej rzecz prawie do końca roku 2018 (porównaj k.469 odw) brak było podstaw do przypisania oskarżonemu popełnienia czynu zabronionego w tym zakresie albowiem A. S. w odpowiedni sposób wypełniał ciężący na nim prawny obowiązek łożenia na ówczesną małżonkę.

Natomiast zakwestionować należy poczynione przez Sąd I instancji na podstawie zgromadzonego materiału dowodowego ustalenia faktyczne w zakresie, w jakim uniewinnił A. S. (1) od popełnienia przestępstwa z art. 209 § 1 i § 1a k.k. na szkodę pokrzywdzonej A. S. (2).

Sąd Rejonowy błędnie wskazał bowiem, że nie można przyjąć za udowodnione, iż oskarżony uchylał się od łożenia alimentów na rzecz córki A. S. (2) i nie spłacał ich w pełnych

wysokościach, mimo że miał takie możliwości, a w konsekwencji nie naraził córki na niemożność zaspokojenia jej podstawowych potrzeb życiowych. Szczegółowa analiza zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego prowadzi jednak do odmiennych wniosków.

Znamiona przestępstwa z art. 209 § 1 k.k. wyczerpuje sprawca, który nie dostarcza środków utrzymania, do których dostarczania jest zobowiązany. Sytuacja taka zachodzi wówczas, gdy sprawca nie dostarcza tych środków wcale, ale również wówczas, gdy dostarcza ich w zaniżonej wysokości niż ta, która wynika z orzeczenia sądu. Musi jednocześnie czynić to wielokrotnie, nie krócej niż przez 3 miesiące (zob. uchwała SN z dnia 9

czerwca 1976 r., VIKZP 13/75, OSNKWI976, nr 7, poz. 86; wyrok SN z dnia 8 grudnia 2008r.,

VKK 277/08, OSNwSK2008, nr 1 poz. 2524). Co istotne, art. 209 § 1 k.k. w aktualnym brzmieniu całkowicie odchodzi od skutkowego charakteru tegoż przestępstwa. Już sam bowiem fakt niewywiązywania się przez sprawcę z obowiązku alimentacyjnego, niezależnie od konsekwencji, jakie zachowanie to będzie za sobą dla pokrzywdzonego pociągać (na przykład:

narażenia pokrzywdzonego na niemożność zaspokojenia podstawowych potrzeb życiowych), uznany zostanie za realizację znamion przestępstwa niealimentacji. W treści obecnie obowiązującego art. 209 § 1

k.k. zrezygnowano z posłużenia się znamieniem uporczywości, zastępując je wskazaniem wysokości zaległości. Możliwe jest także popełnienie tego czynu w zamiarze ewentualnym.

W okolicznościach przedmiotowej sprawy oczywistym jest, że oskarżony nie wywiązywał się z nałożonego na niego obowiązku łożenia na utrzymanie córki przez okresy przekraczające trzy miesiące, narażając ją tym samym na niemożność zaspokojenia podstawowych potrzeb życiowych, więc swoim zachowaniem wypełnił znamiona występku z art. 209 § 1 i § 1a k.k.

Sąd I instancji nie dokonał zatem trafnej analizy zachowania oskarżonego, przyjmując, że skoro wymieniony w okresie od 07 lutego 2018 roku do 30 listopada 2018 roku dokonywał wpłat na poczet alimentów, to jego działanie w ogóle nie wypełnia znamion przestępstwa z art. 209 § 1 k.k. W granicach wyznaczonych skargą Sąd Rejonowy winien był dokonać zmiany opisu zarzucanego oskarżonemu czynu w zakresie czasu jego popełnienia, gdyby uznał, że oskarżony nie działał w powyższy sposób przez cały okres wskazany w zarzucie.

Na uwadze mieć należy, że warunkiem przypisania oskarżonemu zarzucanego mu czynu jest wykazanie, że miał możliwość wywiązywania się z nałożonego na niego obowiązku łożenia na utrzymanie córki. Wprawdzie oskarżony w swoich wyjaśnieniach podawał, że on i jego

partnerka borykali się z problemami finansowymi, tym niemniej trzeba mieć na względzie, że obowiązek lożenia na utrzymanie córki wynikający z orzeczenia sądowego oraz ustawy, wyprzedza obowiązki, jakie miał oskarżony względem partnerki, a które to obowiązki przyjął na siebie dobrowolnie. Wbrew twierdzeniom Sądu I instancji (k. 473), wymieniony nie posiada dzieci ze związku z A. Z.. A. S. (2) jest bowiem jego jedynym dzieckiem. Dlatego też nie do zaakceptowania w realiach niniejszej sprawy była faktyczna niechęć oskarżonego do partycypowania w kosztach wychowania, a w szczególności edukacji pokrzywdzonej, zwłaszcza, że to właśnie tylko z uwagi na ciężką sytuację materialną nie mogła ona uczęszczać do wymarzonego liceum w O.. Nawet bowiem wówczas, gdy oskarżony dysponował większą sumą pieniędzy, jak to miało miejsce w 2018 roku po uzyskaniu przez niego pieniędzy ze sprzedaży masy spadkowej, nie interesował się losem córki, jej potrzebami nie tylko bytowymi, lecz także wychowawczymi oraz edukacyjnymi. Oskarżony zatem wyraźnie skoncentrowany jest na zapewnieniu bytu głównie sobie i rodzinie swojej partnerki, kosztem podstawowych potrzeb dziecka, w tym w szczególności jego rozwoju i dalszej edukacji. W rezultacie obowiązek alimentacyjny spoczywał co do zasady w całości na matce pokrzywdzonej. W realiach niniejszej sprawy za skutek zachowania oskarżonego przyjąć należy zatem spowodowanie stanu bezpośredniego i konkretnego zagrożenia niemożnością zaspokojenia podstawowych potrzeb przez pokrzywdzoną, gdyż sytuacja bytowa pokrzywdzonej z racji jej

wieku i kontynuowania edukacji była w penalizowanyrn okresie pochodną sytuacji bytowej jej matki.Trzeba zaś przy tym mieć na względzie, że przestępstwo, o którym mowa w treści art. 209 § 1a k.k., dokonane jest z chwilą powstania niebezpieczeństwa narażenia uprawnionego na niemożność zaspokojenia jego podstawowych potrzeb życiowych. Narażenie to jest równoznaczne ze spowodowaniem niebezpieczeństwa niemożności zaspokojenia tych potrzeb (Komentarz do Kodeksu Karnego, Marian Filar (red), WK 2016). Przy czym zmniejszenie lub uchylene narażenia na niemożność zaspokojenia podstawowych potrzeb życiowych przez kogoś innego nie wyłącza odpowiedzialności karnej sprawcy. Fakt, że podstawowe potrzeby dziecka są zaspokajane przez inne osoby, nie oznacza braku w czynie oskarżonego znamienia przestępstwa niealimentacji polegającego na narażeniu dziecka na niemożność zaspokojenia podstawowych potrzeb życiowych (wyrok S z dnia 20 lipca 1971 r.. V KR 259/71, OS PG 1971, nr 12, poz. 239). Zaspokojenie podstawowych potrzeb życiowych uprawnionego kosztem znacznego wysiłku osoby współzobowiązanej do alimentacji albo przez inne osoby niezobowiązane, a także z funduszu alimentacyjnego ZUS, nie wyłącza ustawowego znamienia narażenia na niemożność zaspokojenia tych potrzeb (wyrok SN z dnia 27 marca 1987 L, V KRN 54/87, OSNPC; 1987, nr 8, poz. 103). Zgodnie z orzecnictwem Sadu Najwyższego przez pojęcie podstawowych potrzeb życiowych rozumie się nie tylko potrzeby w zakresie minimum egzystencji (wyżywienie, odzież, potrzeby higieniczne), ale również potrzeby

związane z uzyskaniem niezbędnego wykształcenia i korzystaniem z dóbr kulturalnych (uchwała SN z dnia 9 czerwca 1976 r., VI KZP 13/75, OSNKW 1976, nr 7-8, poz. 86; wyrok SN z dnia 27 marca 1987 r. . V KRN 54/87. OSNPG 1987; nr 8, poz. 103).

Zauważać należy, że oskarżony, choć otrzymał propozycje zatrudnienia na stanowisku opiekuna w domu pomocy społecznej, do zatrudnienia nie doszło. z powodów leżących po jego stronie. Odrzucił on ofertę twierdząc, że nie jest w stanie dojechać na II zmiany (k. 29).

Wskazany przez oskarżonego, posiadającego zresztą sprawny samochód (k. 219 i 240 oraz k. 337- 341) powód odmowy, wydaje się jednak nieprzekonujący, bowiem jednocześnie nie stanowiło dla niego problemu dojeżdżanie do odległego od jego miejsca zamieszkania O. celem sprzedaży przedmiotów na targowisku miejskim. Co znamienne sprzedaży nieopodatkowanej i nieujawnionej żadnemu organowi, w tym komornikowi, ani też na zajętych przez komornika rachunku bankowym. Oskarżony mając świadomość postępowania egzekucyjnego i jego konsekwencji, wywiązywał się z ciążącego na nim obowiązku

jedynie w sytuacji, gdy nie mógł ukryć otrzymanego dochodu, jak to się stało w przypadku nabycia spadku. Zauważyć należy, że w 2018 r. A. S. (1) z własnej inicjatywy rozwiązał umowę zlecenia, którą uprzednio zawarł z (...) sp. z o.o., jako przyczyny swojego zachowania wskazując, iż w przypadku umowy cywilnoprawnej, potrąceniu podlegałoby wynagrodzenie w 100%. Przyjąć zatem należy, że oskarżony świadomie podejmował działania uniemożliwiające egzekucje świadczeń

alimentacyjnych, zaś jego próby znalezienia pracy jawiły się jako pozorne.

Wszystko to prowadzi do wniosku, że zachowanie oskarżonego, będącego co istotne zdrowym, stosunkowo młodym mężczyzną, posiadającym wyuczony zawód i techniczne wykształcenie, prowadzącym działalność gospodarczą (k. 375), nacechowane było złą wolą, albowiem mając możliwości finansowe, nie wywiązywał się on z nałożonego obowiązku

alimentacyjnego. Oskarżony miał realną, obiektywną możliwość podjęcia dodatkowego zatrudnienia, dla poprawy swojej kondycji finansowej, a w konsekwencji realizacji obowiązku alimentacyjnego wobec pokrzywdzonej A. S. (2). **W rezultacie należało przyjąć, że oskarżony, mogąc zachować się zgodnie z normą prawną, nie zrobił tego i tym samym w okresie od 16 grudnia 2018 r. do 7 lipca 2020 r. wypełnił znamiona przypisanego mu przestępstwa co do pokrzywdzonej A. S. (2).** Okres nie alimentacji wobec A. S. (2) wynika z uwzględnienia wpłat jak na k. 469 odw. oraz czasu przestępczego zachowania wskazanego w akcie oskarżenia.

Jednocześnie Sąd Okręgowy uznał, że stopień winy i stopień społecznej szkodliwości popełnionego przez oskarżonego czynu pozwalał na warunkowe umorzenie wobec niego postępowania karnego na okres 2 lat tytułem próby.

Przed wszystkim należy zauważyć, że nie zachodzą przeszkody z art. 66 k.k., które uniemożliwiałyby

zastosowanie dobrodziejstwa tegoż środka probacyjnego względem oskarżonego, nie był on bowiem karany za przestępstwo umyślne, a przypisany mu czyn zagrożony jest karą do 3 lat pozbawienia wolności.

Dodatkowo wskazać należy, że wina oskarżonego i społeczna szkodliwość czynu nie są znaczne, a okoliczności popełnienia przez niego przestępstwa nie budzą wątpliwości.

Sąd Okręgowy uznał, że właściwości i warunki osobiste oskarżonego oraz dotychczasowy sposób jego życia w pełni uzasadniają przypuszczenie, że pomimo warunkowo umorzonego postępowania będzie on przestrzegał porządku prawnego i nie popełni przestępstwa. Podnieść należy, iż oskarżony nie jest osobą bardzo młodą i fakt jego dotychczasowej niekaralności jest więc wyrazem świadomego i nie przypadkowego poszanowania przez niego norm prawnych. Oskarżony prowadzi ustabilizowany tryb życia.

Mając powyższe na uwadze Sąd Okręgowy zmienił zaskarżony wyrok w ten sposób, że ustalił, iż oskarżony A. S. (1) w okresie od dnia 16 grudnia 2018 roku do dnia 7 lipca 2020 r. w B. oraz w L., woj. (...), uchylał się od wykonania obowiązku alimentacyjnego określonego co do wysokości wyrokiem Sądu Rejonowego w B. z dnia 8 września 2003 roku w sprawie o sygn. akt(...), alimentów zasądzonych w kwocie po 350 zł miesięcznie na małoletnią A. S. (2) płatnych do rąk przedstawiciela ustawowego matki M. S. ostatni raz podwyższonych do kwoty 650 zł wyrokiem Sądu Okręgowego w O.z dnia 24 stycznia 2019 r. w sprawie o sygn. akt (...) na A. S. (2), gdzie łączna wysokość powstałych wskutek tego zaległości

<p>stanowi równowartość co najmniej 3 świadczeń okresowych, przez co naraził uprawnioną na niemożność zaspokojenia podstawowych potrzeb życiowych, czym działał na szkodę A. S. (2) tj. czynu z art. 209 § 1 i 1a k.k. i na podstawie art.66 § 1 k.k. i art. 67 § 1 i 3 k.k. postępowanie co do oskarżonego A. S. (1) warunkowo umorzył na okres 2 lat tytułem próby, zobowiązał oskarżonego w tym czasie do wykonywania ciężącego na nim obowiązku łożenia alimentów na rzecz A. S. (2) oraz orzekł od oskarżonego na rzecz A. S. (2) nawiązkę w kwocie 650 zł.</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>(apelacja prokuratora)</p> <p>- o uchylenie zaskarżonego orzeczenia i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.</p> <p>(apelacja pełnomocnika oskarżycielki posiłkowej)</p> <p>- o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>Z przyczyn wskazanych wyżej uwzględniono zarzuty apelacji prokuratora i częściowo zarzuty apelacji pełnomocnika oskarżycielki posiłkowej (odnoście czynu na szkodę pokrzywdzonej A. S. (2)) dotyczące uniewinnienia oskarżonego.</p>		

4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU	
1.	
Zwi ęz le o powodach uwzględnienia okoliczności	
5. ROZSTRZYGNIECIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO	
5.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji	
1.	Przedmiot utrzymania w mocy
Zwi ęz le o powodach utrzymania w mocy	
5.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji	
1.	Przedmiot i zakres zmiany
<p>Sąd Okręgowy zmienił zaskarżony wyrok w ten sposób, że ustalił, iż oskarżony A. S. (1) w okresie od dnia 16 grudnia 2018 roku do dnia 7 lipca 2020 r. w B. oraz w L., woj. (...), uchylał się od wykonania obowiązku alimentacyjnego określonego co do wysokości wyrokiem Sądu Rejonowego w B. z dnia 8 września 2003 roku w sprawie o sygn. akt (...), alimentów zasądzonych w kwocie po 350 zł miesięcznie na małoletnią A. S. (2) płatnych do rąk przedstawiciela ustawowego matki M. S. ostatni raz podwyższonych do kwoty 650 zł wyrokiem Sądu Okręgowego w O.z dnia 24 stycznia 2019 r. w sprawie o sygn. akt (...), gdzie łączna wysokość powstałych wskutek tego zaległości stanowi równowartość co najmniej 3 świadczeń okresowych, przez co naraził uprawnioną na niemożność zaspokojenia podstawowych potrzeb życiowych, czym działał na szkodę A. S. (2) tj. czynu z art. 209 § 1 i 1a kk i na podstawie</p>	

<p>art.66§1 kk i art.67§1i3 kk postępowanie co do oskarżonego A. S. (1) warunkowo umarza na okres 2 (dwóch) lat tytułem próby, zobowiązuje go w tym czasie do wykonywania ciężącego na nim obowiązku lożenia alimentów na rzecz A. S. (2) oraz orzeka od oskarżonego na rzecz A. S. (2) nawiązkę w kwocie 650 (sześćset pięćdziesiąt) zł,</p>	
<p>Zwi ęz le o powodach zmiany</p>	
<p>Zarzuty apelacji prokuratora i częściowo zarzuty apelacji pełnomocnika oskarżycielki posiłkowej (odnoście czynu na szkodę pokrzywdzonej A. S. (2)) dotyczące uniewinnienia oskarżonego zasługiwały na uwzględnienie. Przy czym Sąd Okręgowy uznał, że w przedmiotowej sprawie istnieją przesłanki do warunkowego umorzenia postępowania karnego wobec oskarżonego.</p>	

<p>5.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji</p>		
<p>5.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia</p>		
<p>1.1.</p>		<p># art. 439 k.p.k.</p>
<p>Zwi ęz le o powodach uchylenia</p>		
<p>2.1.</p>	<p>Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości</p>	<p># art. 437 § 2 k.p.k.</p>
<p>Zwi ęz le o powodach uchylenia</p>		
<p>3.1.</p>	<p>Konieczność umorzenia postępowania</p>	<p># art. 437 § 2 k.p.k.</p>
<p>Zwi ęz le o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem</p>		

szczególnej podstawy prawnej umorzenia	
4.1.	# art. 454 § 1 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia	
5.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania	
5.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku	
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
6. Koszty Procesu	

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
II	Uznając, że oskarżony nie jest w stanie ponieść kosztów sądowych na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. w zw. z art. 634 k.p.k. zwolniono go z obowiązku ich poniesienia w sprawie.

7. PODPIS

ZAŁĄCZNIK DO FORMULARZA UZASADNIENIA WYROKU SĄDU ODWOŁAWCZEGO

Załącznik do formularza UK 2

1.3. Granice zaskarżenia	
Kolejny numer załącznika	1

Podmiot wnoszący apelację	prokurator	
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Wyrok Sądu Rejonowego w L.z dnia 19 marca 2021 r. w sprawie(...)- w całości	
1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia		
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości	
# w części	#	co do winy
#	co do kary	
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	
1.3.2. Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej	

	orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
1.4. Wnioski		
#	uchylenie	# zmiana

ZAŁĄCZNIK DO FORMULARZA UZASADNIENIA WYROKU SĄDU ODWOŁAWCZEGO

Załącznik do formularza UK 2

1.3. Granice zaskarżenia	
Kolejny numer załącznika	2

Podmiot wnoszący apelację	Pełnomocnik oskarżycielki posiłkowej		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Wyrok Sądu Rejonowego wL.z dnia 19 marca 2021 r. w sprawie (...)– w całości		
1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej		

	orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
1.4. Wnioski		
#	uchylenie	# zmiana